

דברי הכפר

פָּרָדִים פָּרָדִים

שנה תמיינה חיכו לך
עד כי הגעת, חג פורדים.
היום, היום אחזור אודתך
עם רענן ומסכה
ראיפורדים.

היום אהיה שודד נורא
ראקדים שלושה אסחב.
אלבש קסדה וחגורה
ראסחה בלי שם מורא
אל ההחובב.

אֲגַרְוֹס עַבְק לִיה גַּמָּה,
טַּסְ-חַלְל, לִיצֵּן, רַזְדִּיר.
פְּרָסִים, צְחֻקִים, תְּרוּעָת הַיְדָה...
אֶנְך אָדָתִי, אָדָתִי בַּלְבָד
אִישׁ לֹא יִכְחַד.

מאת הברחה ערמר.

דברי הכפר
מספר 450
כפר הנשיא
12.3.1976
י' באדר ב'
חשלי'ו

אָסְ ?

* קבוצת "המגורייטים" לקטיף האבוקדו
בשבת שערעה, יצאה - רחזהה - במאכבר
רח מרום. מתברר שההספק היה מעל
למשמעות. קפטן $\frac{1}{2} 25$ מיכלים, הכל
מיועד לייצור. כל הכבוד! ברוב ביקש
בשם העצף, לצידין לשבה את מאמצ
החברדים.

* בגד חברת הילדים היו גם הם עסוקים
בשבת. הם התחלפו בביבוץ "פרודיקט"
מיוחד במינו: השלהת גדר הבתונה,
בקום הקבלניים המקובלים. כל החבושים
קודש לרבייה צייר למועדון חברת
הילדים.

* תפרוכת נסגרת ותערכות נפתחת!
מיד אחרי הורדת הצירורים של ארדון ו'
марולם התעדוכות באילת השחר, דב קולט
תלה את צילומיו. התערכותה של דב תהיה
פתחה מפתיחה בשבת זו 13.3.76 בשעה
-11 ועד ל-28.3.76.

דרך אגב, ארדון נעה לביקשת בית
הספר על שם דבציגר בקרית שמונה
רמציג את תמרודתו שם בשבעה הבהא.

* הם באים, הם באים! השברע מש'
קלמן יכולת כבר לקדוא את "דברי הכפר"
בבית, ואנו מאמין להם קליטה מהירה
בחזרה לחיננו המשורתפים!

* בדיק בזמן למסיבת פורדים, מגיעה
גם צילה א' הביתה, והציגו מקוים לשם
הדים בוטפים מוגשייה, מעל דפים אלה.

* * * * *

* * * * *
* * * * *

שורצמן	ארדון	15.3
פיבקרט	אביבנה	-
סיבנה	ג'ן	16.3
ארבברג	אריק	-
ארבברג	מרב	-
מדר	שרשנה	-
בן-אבי	זמי	17.3
אלישטיין	לייאורה	-
פרדנסון	וורתם	18.3
שראקי	שרשנה	19.3
שראקי	אלעד	-
גמלי	דבי	20.3
בן-אבי	אבי	-
דיירוייס	סלמה	21.3
דיפקינד	גורטט	-

* * * * *
* * * * *

ישראל	רחל אידן	17.3
רשמראל	חצדר	21.3

לקראת ההפעה בערב

הציגו "הכפייה" מאת א'. קמי
מושגת ע"י השחקן ביקר ביתה
בתל אביב בביתה תה הקרא"בית-
הרבן" וברוחلت שם הצלחה מרובה.
אם אבחנו בדקה להכין את
המועדון בדורה בארותה ובשב מסביב
לשלהחנות, כבביה תה. השחקן
يست竝 בינו הקהיל בשחד לפקס ישם
לו רקע. אי לזאת בסוגר את הדלת
הקדמית ותחברים מתקשים להכנס
דרך הדלת השביה.

באותר ערבות, יפתח המועדון בשעה
רביע לתשע, כדי להתחיל בהציגו
בשעה תשע.

לחדר אודם

הערה: מכתת ירדן
ומעליה

*
*
*

* * * * *

ברגעיהם נדיינים כשיש לברך זמן לבושים בין גליון לגלילון, אבר שראליים את עצמבר, "למה?" "איך?" "בשביל מי?" "יש מי?" ועוד כמה שאלות שמתרתן לחדר אל עמק המצפהון.

ברור שעלון המופץ בין 350 קוראים בקידוב, בגילאים 8-80, לא יכול לעמוד על דרישות כולם, כל שבוע. לכן, אבר משלימים עם העורבנית, ומנסים לספק "קצת מזה וקצת מזה" בתקופה שבה אחד ימצא חמד קרייה לטעמר בכל גליון.

אבל, כדי שהעלון ישקף את חיי החברה, אבר זוקרים לכתבות מהחברים, וכך ישלו בוגר יהיה בטאונן ולא אוסף של דוחות ופרטיכלים, אבר משתמשים להביא את הכתבות הב"ל לדפוס בצדתו המקדרית. בחתחס במקבילות הלשוניות גם שלבו וגם של כתביון, אבר מרכזים לתקן את השגיאות הצורמות והבולטות על מנת לשמר על עברית מדוייקת ומדויקתת - אך מה יהיה אם תחילה לסגן את הכל חדש? העלו ניחפה לבטאון אישי של חבר המעדפת (כפי שקרה בהרבה משקרים, כשהଉורדר לוקח על עצמו את כל האחריות לעלון - אם בלילה ברירה, ואם בחתימתם). לעומת זאת, למדורות רצוגבו העד להציג את הכל קבוע הנסיבות לגביו טעם טוב ויחסים בין חברים. המבון יבין!

ומה לגבי העתיד? בכון שיש לבר חלומות (רביעידיהם לא הייבר מחזיקים מעמד במלחמת העצבים, הAKERAT, עדריבת עלהון משק).

א. שכולולים טכניים שיאפשרו לבר להוציא לאור עלהון שדראה יפה לעין, כמו במשקים המדרשים לעצם תקציב גדול יותר (מכרזת כתיבה חשמלית, ביד משובח בשפע, הדפסת צלומים, הדפסה בשיטת אורפסט).

ב. מלאי של חמד מקורי - ספורדים, שירים, וכו' פרדי עטם של חבריו המשק.

ג. גל של מתנדבים למלא את החלל - למשל

כתב לספרדים

כתב לעובידי בי"ס עמק החולה

כתב לעובידי תרבות

כתב למדור "עשה זאת בעצמך"

ועוד ...

ד. וחלום הורוד בירוח ? ?

שיצרפו למרכז חבריהם ששפת האם שלהם עברית וששפת הרחוב שגורדה בפיהם! עד אז, קוראים נאמנים, בעsha כמייטב יכולתבו להוציא עלהון, קרייה, אינפודרטיבי, מעבין ומהבה.

וְלֹא חָלַבְתִּי רְעֵי !!

משפחה גודלה וענפה אשר מhabסתה מבחינה מעמדית על קרקעם ורכש חקלאי נרחב, היא גם חולצת החשיה באזורה מגורייה. בתעשייה זו, מועסקים רבים מבין מפרנסי העירה. אבות ובנים. חולותם של אנשי אלה במפעל המפעלה, היא כמעט אבסולוטית והפכה למסורתית במשך דור או שניים. בניים הולכים לעבוד בו בעקבות אבותיהם וגם סביהם. רבים מהם אחראים בחלוקתיהם ומסירותם למקור מחיהם אינה מפולבת. בעלי שרים הם, ונאמנים לטרשים אלה.

משפחה הבעלים מצמיחה מתוכה אוח מנחי החשיה. גם הם אבשים נאמנים, בעלי מסירות ויזמה. הם גושאים במפעלים ביום שמחה ובימי צגון. בזיננות הפטדר ובשנות רוחה. הם אנשיים הגוניים וAINERם חיים בסגנון דאווחני. הם עושים את הכל כדי לגורום לאנשי העירה נחח וסיפוק בעבודתם.

שנה שנייה, הםעו רכבים מסיבת מטווחפה להם ולעובדים. במסיבה, אוכליים אלה ליד אלה, רוקדים אלה עם אלה? ובנידך טקס לחלזקת פרטדים לעובדים, לפחות שколо הינה להנהלה. בכיריה המשפחה מספרים על השגים, בעיות ביצור, בעיות שנפחרו, וחכניות לעתיד. מצב האומה וארכיה, חרומה המפעל המשפחתי לאור צרכיהם אלה מוסברים למסובים ומועלם כחמריץ פטריות למאצים מוגברים בעבודה בשנה הבאה. עםות הזוכים בפרסים מוקראים תוך מחיאות כפיים ואחד העובדים הוחיקים מנצל את קרבתו לשולחן הנזאים, לשבח את הנהלה על טוב ליבם ונדיוביהם, בתיחסם פרטדים אלה ביד רחבה כל בר... .

אני משפשע אותך עיני. האם זה סרט המגלבו לקפיטליזם הפרטוני במרכז אנגליה בסוף המאה הקודמת? או ספר מאת הוויארד פאסט או פרנץ קפקא? או שמא השתחפות במסיבת המפעל לפני שבוצע?

טומן

(אשר עומד להכנים למפוץ)

בתשובה למאמך מלפבי שבروع היותך רוצה לסתור שאלה כתבה: מה ההבדל בין חצי כוס מים ריקה, לבין חצי כוס מים מלאה? זה פטרת עבין של השקפה. את מתלוונת על השרות שחיליכם מקבלים אצלנו בשבת. את ירדעת בודאי שמדי שבת, קמות לפחרת חצי תריסר הברות בשעות הבוקר, כדי לכבס, לבדר, לתקז, לגשץ לכם את הבגדים. אין לכם אפיקור אודיך לכבס דוג תחתוגבים אחד! כל מה שנדשא לך לעשוות, זה לברא בזמן ולקחת את הקביסה הבקיה בזמן! (רגם זה לפעמים קשה מדי)

אבל מדוע את عدد מתלודנות? אובי מביחה שאפשר גם להציגו להסדר עם הספרייה או הפדרציה, בלי הכרזות ודרישות תקיפות מעל דפי העלונים עצה קטנה אלילך דיבחה, קחי לך כסיסמא בחיים, לראות את הוכם תמיד, חצי מלאה ולא חצי בימנו

עם וּמָעוֹז עַל הַקְבּוֹץ

כתחנה זו הופיעה כבר בעלוני קבוציים רבים ולדעתנו כדי שום אנו נקראו אותה
* *

יש לי החחשוה והאמונה, שהה מקומות הפחות-רע להיות בו, והפחות-רע מכל המקום שאנני מכיר אותו - והיתתי בכל מיני מקומות. לא נולדתי בקבוץ וגם בתקופה שאני בקבוץ, חיתתי גם חיים אחרים. אני לא אומר שה מקום אידיאלי, אבל זה המקום הפחות-רע שאני מכיר. אני חושב שהה הניסיון היחיד שאני מכיר בעולם המודרני לשזר את המירוקם של משפחה גדולה של בת-דודות וסבתות וקרוביים רוחקים, מעין חמולה. כמובן, יש מהיר למציאות חיים זאת. זה לפעמים מחייב, זה לפעמים חטני, זה לפעמים מעיק, לפעמים לוחץ; אבל בשארם נמצא באיזה שווה סוג של מצוקה - נפשית או אמנוחית או גשנית מאד - לומדי פתאות להעריך, כי הבדילות שקיימות בקבוץ היא הגות הפחות קלני על ברידות מכל אלה טקסטימות, אם כי יש קצת בידות בקבוץ, אין זו הבדידות הרצחנית של המון אנוגמי, חסר פרצוות, שאין ערך לחיווב ואינו ערך למוחו. כשאתה נפצע - כואב כל הגוף הקבוצי, מגיב כמו אורגניזם ורק אז אתה מרגיש את זה.

וזאי שיש מהיר לזה. זה עולם צפוף, יש בו חוסר טקט, יש בו קטנוניות, יש בו קנאה, יש בו נימול של אכזריות, יש בו אדרות מה. אני מכיר את הדברים האלה. אבל בשארם בצרה,/css> לא בלאם במצוקה - זו חמולה. מעבר לזה יש לי אי-ailleו עקרונות שאני דבק בהם, מאמין בהם. לא בלי סיבוב, לא בלי תנאי, אבל אני מאמין בהם. כן, ערכים.

אני מאמין, שהזגיטון היחיד בעולם, שבו נתגלמה במידה של שיתופיות ומידה של שוויון - שנייהם לא מושלים, אבל hei א נחשמה בלי בפה, בלי אלימות. לא היה לך בקבוץ נבייא, לא היה לו אף מיסד, חייאוריסטיין עם זיין, שאפשר לעשות מנג' "פוסטרים" ולהדביק. לא היה מין "ספר קדוש" שהקבוץ רוצה למסת בחיי יום יום. זו חברה שלפעמים מחחבות בחוכה ובוכחה על על העקרונות שזכחו, אבל האמה היא, שהעקרונות האלה אף פעם לא קוזשו. הם כוללים צמחו מתוך מציא ות פרגמטיות. הקבוץ מסתגה כל הזמן וזה סוד קיומו. אילו היה לו נבייא, אילו היה לו "ספר קדוש", אילו היה מנסה למסת עלי אדמות סכמה אידיאולוגית מופשטת, הוא היה מזמן מחרור מהדורות הלחציהם והמצביהם המשחנים, כי המצבים יותר מורכבים מכדי שאיזו אידיאולוגיה תוכל למצות אותם.

יש בצד הרים הרים גמישות, כשר לשינוי, כשר לחיווב עם קונפליקטים. מחלילה גם להציגיר - בשנים האחרוניות - ההשלמה הוכחמה עם קר, שלא הכל פטור, שהעולם לא עשי בעיות ופתרונות. י. בעולם יותר עוירות מאשר פתווננות. אני לא אומר, שאין עדין בעיות שלא מצאנו להן את הפתרון. אני אומר: עקרונית יש יותר בעיות מאשר פתרונות. עם קונפליקט, לומדים לחיווב. הבשר, שנחדר ברסיט, מכחה על הרסיס הזה וסגור עליו. אנחנו לומדים את זה. הקבוץ הולך ונעשה חברה פחota קנאית. אנו נעים חברה בעלה חכמה זקנים וסובלנות זקנים. אני חושב שזה טוב.

לא אני לא רואה פגמים, לא אני לא מודאג; אבל אומר עבסי דבר, שיעודו כמה חברי קבוץ ואני רוצה להציגו אוטו: לו הייחי צרייך לבזר בין לחיווב בקבוץ בשנות ה-20 לביון לחיווב בקבוץ היום, הייחי בוחר בשתי ידיים לחיווב בקבוץ של הימים. לא בغال הרוחה החומרית, אלא בכלל השבבות האלה של חכמה ומכוון, ענחויספו; מפני שאותם כעת חברה יותר מתחווה, יותר שלחנית.

יוחר סבלניתה. מה שבעיני כמה ותיקים נדאה כאISON כהידרדרות או כהפרקתו או בהחלה הסוף - בעוני, ישוב אני מדבר בהכללה, זו חוספה חוסן. זה דבר, שמקבל ממדים ארגניים, ממדים של חיים. הוא כבר צומח, הוא כבר מוציא ענפים, יש לו כבר קצב בוטאני ולא קצב מכני. זה כבר עולם. זה כבר לא יוצר סינטטי, נסיוני, מלאכותי; זה כבר לא "מחנה קיז". אני שמח על זה. אם כי גם לזהה - כמו לכל דבר - יש מחיר. יש מחיר בעיווחים, באיז-צדק, בכראב, בקנאה. אבל זה מחיר, שיש טעם לשלם אותו.

* -*

מ ה מ ט י

四二

אנחנו עכשו בגמר גייזום העצים. עליינו לאסוך ולשרוף את הגזם. הצעות שלנו מוצמצם, וברב מרץ נחרכז במלחמה בספט הנמר. זה זחל שנובר בחור ענפי העצים וועשה הרבה נזק. אנו מדברים אlothו על ידי הזרקח רעל בחור המחלילות.

מחהילים עכשו ברסום שמן רפואי לאוורור הפקעים.

באבודקו בבייח אין הרבה לעשותות. אנחנו שומרים על נקיון השטח ומקווים שהקרה לא חפצעו בעזים. העצים עברו את החסר במאכט טוב ופה ושם מלחילה הפריחה.

אידץ

וועודת התربות שמחה להודיע על פעילות חרבוטיה מוגברת במשך החודש הבא:
ומבקשת מחברים לרטום לפצם את ההאריבים הבאים:

19.3 - יומן - מס' יב' פורט לחריפם

26.3 - יומן ו' - מסיבת "20 שנה לגדעון ה'" וברוכיים הבאים למstrip' קלפנו

- סבון - סילול לייגם לא"א 27.4

30.3 - יומג' - החרטונגה כל גנסי וינצטן

1.4 - יומם ה' - קונגרט "טליזיט צפת (פרטים בקרוב)

2.4 - יומן ו' - (הסמינר ל-ג"א) - "מאפריקה ועד זמננו" - הרצאה של

ושבה (פרופסור פרד קאופמן סמביא טיפיפים, סקוביוה וכו', 3.4)

7.4 ג'ום ד' - משפחת סילבר - אורהדים מאנגליה - שלהם להקמת פופ ובקאו!

9.4 - יומן ו' - קונגנץס "שלישית יובל"

לצערנו לאין מרוץ אופנאים!

הפרצה לוחות (ט' ו' ו)

טלוייזיה - חלשו לי! - מהחת לבב ביקורת. בניו יורק, י"ש 13 חננות שוות, ברוב המדיניות, לפחות 5 חננות דוגנות. זהוו מתח בכל מדינה, כולל בידי ביונס לשם פרסום שהי באח ברועה. כל שנג רגעים, התכנית, לא משנה איזו, מופערת ע"י פרסומת, לדוב טפחה וילדותיהם ולמורים הפני לא נחוואים. מפסיקים סרט טוב כל 2 דקות, או חנינה בידור מענינה, או אפילו חדשות. הדודעתי ממס, כיראייחי שפה גדולה בחדשותה הבה מחו 7 אנסים, וחיכך אחר בר, פרסומה למאכל כלבים, או ערב אחר הודיינו על רצח משפחה שלמה בניו ג'רזי ותיכף אחר כך פרסומה על בושם - ממש חוסר טעם. גם הפרסומה עצמה איבת ברמה גבוהה - חוסר אoriginality מוחלט לדעתו ומשמעמה. "בנאליך" המלה המהימה.

בכל מדינה חננות עצמאיות וחנניות דוגנות. אין חנניות כל ארץיה, חז' מקרים, שכ' החברות מראות נאום של הנשי או מטה דומה. בניו יורק, יש כמה חנניות חדשות באותה השעה, וכל אחד יכול לבחור את הקריין שהוא רוצה. לעומת הנ"ל, חנינה 13 בניו יורק, יוצאת מן הכלל. טוביה, ברמה נאה, אינטלקטואלית ומענינה. חנינה זו, ממונח רק מחרפות. ולא קשורה לחברת מסחרית.

חרבות - למראות כל מה שכתבי על חנניות טלוייזם, בניו יורק, מרכז תרבות ברמה הבוהה ביחס. מוזיאונים, הרזאות, תיאטרונים מכל הסוגים, ביניהם מעולים, רציניים, ביןיהם קיטש ובמאנון מאה חננות. יש אופרה, קונצרטים, גז, הכל. אם יש בסוף, אפשר לבנות כאן שנים, נדמה לי, בלי לדאות אותו הדבר פעמיים. ראייתי 3 הציגות, "טרבסטים" (עקבות), "הbijous קורפוס" ו"אקווס". הבימוי של כולם, היה מפחיע, חוטני ומעוניין. "הbijous קורפוס" קומדיה טחנית, "טרבסטים" גם קומדיה אך יותר عمוקה, על פבישת באילו, בין לנין, דאדה, וגיאנס גווים במוניצליה, בזמן מלחמת העולם הראשונה. המתח בין הריגונות היה מעוניין מאד. ההזגה החזקה ביחס, היחה "אקווס". אין מקום לפרט את הספר, אך הרעיון מושובב מסביב לטיפול פסיבולוגי של גער, ע"י פסיבולוג, שמללה את הבעיות העמוקות של דרך הטיפול. הדמיון והדרמטיות יחד עם עומק מחשבה, היו יוצאים מן הכלל. אגב, מוזר סכל ההציגות האלו היו אנגליות.

סעמחי בזרים, כמה קונצראים קמראים של מוסיקה נסינונית. הקהיל צעיר, רציני ומחפש הדר בפועל שלהם. קלה להחפות, אך מעוניין. יש מוזיאונים רבים לכל טעם. אך המוזיאון לאמנות מודרנית, עניין אותו יותר מכולם. מציגים הרבה אומנות קינסטית מאד מושכת.

"Let My Folks Arrive!" נושא של מועדוני לילה. בניו יורק, ביקרנו ב"שער הכפר" Gate בישיבה פלטבוס המפורסת והתחנן עם בת קייז. שם ההזגה במועדון הוא. Let My People Come ותחלו לי, אלה שאינם דוברי אנגלית - אך אלה צמביינים, ינסו להסביר להם את הפירות. בכל אופן, אחד מכותבי הביקורת החיאטרלי, בינה את גושא ביקורתו כ- צער לפניו כמה שנים. צער לפניו כמה שנים.

בלוס אנגלס,לקח אותו למועדון מעוניין ביחס. בעליו, יהודי, גם מורה לשירה. נכסים, יושבים, נר בחור עSSHIT, סעליה כתוב "נא לשחק בזמן ההזגה אותה כבוד למצו" ובאמת לא מדברים. אם מישחו בן מחחיל לדבר, מלצרית ניגשת ומאוחתת לו להפסיק. אמרו לי, שאנסים שהמשיכו לדבר, פשוט נזרקו ע"י בעל המועדון. מבון מזמינים לחייה. אומרים למצלרת כמנכנים, איזו שחיה רוזים, טמים בסוף על השולחן וכל היחר בעשה בשקט. היא נוחנת עודף בשקט, מזמינים מילוי כוסות בנמנוף יד, מכאיירים את הכסף על השולחן והמלצרית פשות לוקחת את הדירוש בלי מילה.

המציגים אינם היכי מפורטים באוה"ב, אך כולם ברמה די גבורה. שגיים הרשיימו ביחסר - זמר פורטו-ריינגי, שהתאים את קולו לכל סוג של סייר - בלבד, אופרה, פופ. גם היה בעל חוכ הומר מפוחח מאד, שלא פחד לדקור את היהודים הרבים שישבו באולם וגם הנזרים. השני היה וונדרילוקויסט, שניהל שייח' מדולשת בין עצמו, חעונו, ואיש קטן שכ' בגיטרה שלו.

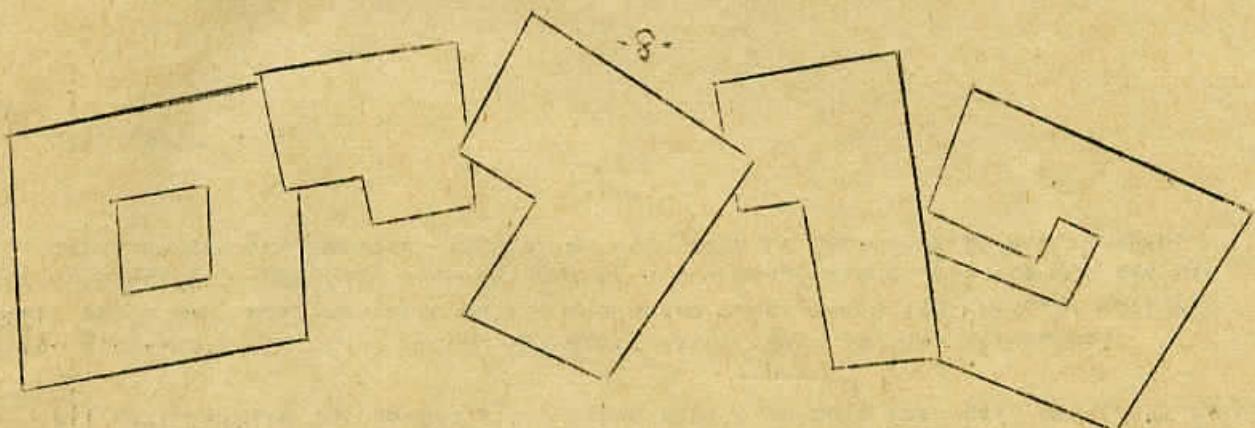
אין לעבור מתרבות בלי להזכיר ערבי או יותר נכון לילה בלתי נשכח בניו אורליינס. לילה של ג' ניוז אולדיאנסי אמichi עד כ- 3.00 בבלק. חמימותם בעלי יומנו, שנגנותם בכל בית קפה, ברמה נארוחה. חזארה, טרומבוון, פנסחר, בס וקלרינט. המנגנים מכיריהם כנראה, כל מנגינה ג' או בלוז שנכתבו אי פום. השיא היה "פרדרבריקון" הול", סמ' מנגנת לישיה, החמימה מהם בגיל בין 60 ו- 90. הטרומבוונייט בעל הומר עצום, מהקרב למנתו החטועים. האעיר היחיד בינויהם, סוב יהודי בצל העסוק, שהוא מנגן טובה. ההול איבנו בית קפה, איבנו מקושט, יושבים על ספסלים או על הרצפה, או עומדים. כסגניםם דורקים פני דולר לעשרה שזאת הקופה היחידה. אם אתה רוצה לשם משחו מיווחד, אתה נוחן דולר לתצורתם והם מנגנים לפאי רצונך. מבון הכל בסגנון ניו אורליאנס. ואז יוצאים לרוחב מלא אנטים מתחברים בחופש ובנהאה בזאת בין הלהקות השונות, אולמות רקדניות ערומות וגם רקדים ערומים, "12 הגברים היכי יפים בעולים", ומסעודות קשנות שמגישות מאכלים מיווחדים קרייאולים. אווירה עצומה! במקום אחד, כושי מבוגר עומד ושותע ולא יכול יותר לעמוד בשקט. מחייב לרקוד. בת לבנה עיריה, ניגש ומחילה לרקוד אותו ויושבי בית הקפה מוחאים כפויים בליווי בקאב בין לבימות הבירה.

בתים בנוראים בתחילת המאה בסגנון ארכתי, בלוסטרדות לבנות חומות, כל בית אינדייבידואל ועל הכל ההווי של עיר הקרייאולים על יד נהר המיסיסיפי.

משמעות על מסעדת "אסט" בקאה גראנייז ווילג' ? מסעדת לא גדולה ולא מזווארת. מלאר בא מגיש אוכל כרביל, מה מיוחד ? חכו ! פחתם אתה דואה, מלצרך עולה על כמה קשנה, העוגב מנגן הקדמה ומחייב מחייב לשיר אריה מאופרה איטלקית. מצטרפים עוד עובדים כולל הטבח שמכין פיצה חוך שירו. אחד מן הקהיל מחזיק לאחטו ועולה על הבמה ושר את האריה מלו. אישת יושבת ומחילה ומחילה לכיר עם הזמר-מלצר. הסועדים מוחאים לה כף ביד רחבה. הכל, אופרה, עממי, חם ומהנה. זאת אמריקה!

סוג אחר של תרבות - "טמי". עלי קשנה באירידונה, עיר אוניברסיטאית. בחים כל קומה אח, כ"א בגינה גדולה, רחבות רחבים מאד, ובמרכז האוניברסיטה הטולשת, שבה לומדים 33,000 סטודנטים. הירידים טלי, פרופס/or לשווק ואיתו, מורה כל כתה מיוחדת לילדי מוחנים, הזמיןנו חברים יהודים ולא יהודים לבגיה אתי. כמושן דיברנו על פוליטיקה וישראל. אך להפתעתו השאלה הראלונגה הינה, "מה דעתך על הלאומיות הספרטיה החדש?"

מהפרופס/or למדתי שהפסיכולוגיה של העם גוררת על הפרסומה ואמ' מנסים למכור משחו שלא מתאים למצוות הרוח של הזמן, כל הפרסומה בעולם אינה עוזרת. דעחו היא, שהשנה האפנה חייה פשוטה, אפילו חזקה לחייב לנשים, צבעים שקטים, ואורך חזאיות צנוע. אך גילה חוך מחקרים ברחבי אריה"ב טנעסו על ידי הפקולטות השונות לביזנס. סיימו לב חברות!

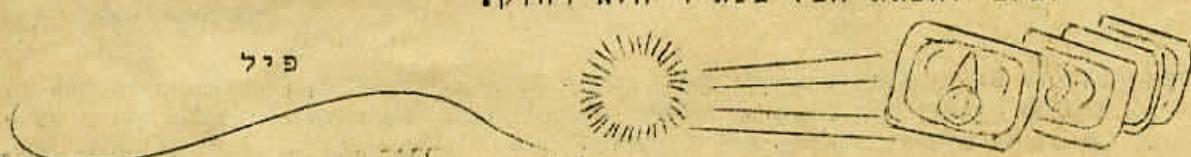

ה מ ב ג _ ל _ ג _ ל _ ג _ מ _ ג _ ת _ ג _ ה _ פ _ ג _ ג _ ד _ ס _

בשבויים שעבדו, חג הפורים היה נחגג לחג הצלמים. לא כן השבה. כבר זמן רב החודג חדל לפעול בחוג מאורגן, וఈ הסוד מורגש היטב בחברה. המכחה האחדרובה נפלחה, כשהזאלצבר להעביד את המעבדה מהצדיק, שחייב לרדת. עד כה לא נבססבו למקומם חgas. בלי מעבדה אין אפשרות של ממש לפתח ולהדפיס טפרות.

חג פורים השבנה, יהיה חג צבעוני יותר מהרגיל... הברושה הרא צבעים. הרעללה רעליזן לצלם השבנה רק בשקופיות. מי שרוצה לקבל תמורה צבעונית מהשקופית, יכול לשלהוח אורתה להדפסה וזה יעלה בסכibility 5 ל"י לתמורה. השקופית עצמן ייחדו על חשבון ר. התדרבות. באחד הערבדים בשברעתה הבאים, בקרין את ברלט בר, שאפשר יהיה לקבל מושג ולהתרשם לפניו שבגשים להזמנה. אחרי שמקבלים את התמורה הצבעונית הראשורה מהשקופית, אפשר לקבל תמורה בשחוור-לבן במחיד זול יותר.

לא חסלבד את החודג לצלום למחרי - יש מגעים בין מוסדות התרבות בעזין תחירות ושקומוד. תקורתבד להמשיר לצלם להבאת הכל בעtid הלא דחוק.

* * * * *

חֲבָרִים וּלְדִים מַזְמְנִים --

לקרי את "המגילה"

ביום ב' 15 לחודש - יג' אדר ב' - ערב פורים

בשעה 8.15 במודוזן

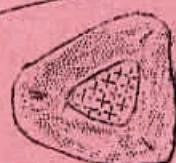
(לפני הערב החברתי)

* * * * *

לקראת חג פורים מתקן רשות יוטר, ריבצתי כמה מרשימים
"פורים" ומביאה אורתם פה לבחירתכם.

חג שמח

הלו

פֶּתַח בְּבָבָה

מלית פרג מס' 1

200 גר' פרג בשלי 15 دق
 $\frac{1}{2}$ כוסות סוכר
1 כוס מים

מלית מס' 2 (מפי דיתוי מ')

בזק מאד מומלץ, קל לדידוד.

$\frac{1}{2}$ חב' מרגרינה
 $\frac{1}{2}$ כוס מים
 $\frac{1}{2}$ כפירות אפרון
 $\frac{1}{2}$ כוסות קמח
 $\frac{3}{2}$ כוס שמן

ערבבי, מרג', קמח אפרון לפודרים וכוס סוכר
להקציף 4 חלבוניים וכוס סוכר
הוסיפי שמן ומים.
200 גר' פרג.

פֶּתַח בְּבָבָה

$\frac{1}{2}$ כפירות אפרון
 $\frac{2}{2}$ כפות מצ' לימון
 $\frac{3}{3}$ ביצים טרופות
קדחת מלח

$\frac{2}{2}$ כוסות קמח
 $\frac{1}{1}$ כוס סוכר
 $\frac{1}{2}$ כוס שמן
 $\frac{1}{2}$ כוס פרג

לערבב ייחד. בעדדה כפית הביצה על גבי תבנית מושלמת. השאיידי
דרוח ביגיהם.

פֶּתַח בְּבָבָה

1 חב' מרגרינה
 $\frac{1}{2}$ אפרון
 $\frac{6}{6}$ ביצים

$\frac{3}{3}$ כוסות קמח
 $\frac{2}{2}$ כוסות סוכר
 $\frac{1}{1}$ כוס לבן
 $\frac{3}{4}$ כוס פרג

ערבבי את הסוכר והמרגרינה. הוסיפי את הביצים ובחשי הימב. הוסיפי
את הקמח, אפרון, פרג ולהלבן. אפי בתבנית מושלמת ומרקמתה כ-40 دق'